

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2015. évi január hó 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A jelentős értékre elkövetett orgazdaság büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. március 28. napján kelt 3.B.5/2014/10. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy

A **I.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a 2010. szeptember 13. - 14-e és 2013. június 3- 2013. július 10. napja között előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 8 (nyolc) hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre enyhíti, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés érintetlenül hagyásával.

III.r. vádlottal szemben kiszabott 2 (kettő) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi. A **III.r.** vádlottat mellékbüntetésül 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

II.r., **III.r.** vádlottak szabadságvesztés büntetésből - a **II.r.** vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsáthatók feltételes szabadságra.

Az **I.r.**, **II.r.**, **III.r.** vádlottak által a magánfél részére egyetemlegesen fizetendő kártérítés összege 12.313.978 (tizenkettőmillió-háromszáztizenháromezer-kilencszázhetvennyolc) Ft melyet a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/2012/105. és a Győri Ítéltábla Bf.42/2014/6. számú ítéleteire tekintettel **E.J.-vel** egyetemlegesen kötelesek megfizetni. Ezen ítéletek megállapított **E.J.-t** terhelő 738.840 (hétszázharmincnyolcezer-nyolcszáznegyven) Ft megfizetésére **II.**, **III.r.** vádlottakat egyetemlegesen kötelezi, az **I.r.** vádlott ezen összegből 73.884 (hetvenháromezer- nyolcszáznyolcvannégy) Ft megfizetésére köteles egyetemlegesen.

A vagyonelkobzást 13.686.022 (tizenhárommillió-hatszáznyolcvanhatezer-huszonkettő) Ft összegre az **I.r.** vádlottal szemben rendeli el, a **II.**, **III.r.** vádlottak tekintetében a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 165.928 (egyszázhatvanötezer-kilencszázhuszonnyolc) Ft, a II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség össze 115.940 (egyszázötvenötezer-kilencszáznegyven) Ft, 6.989 (hatezerkilencszáznyolcvankilenc) Ft bűnügyi költség megfizetésére egyetemlegesen mindhárom vádlott köteles.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy az I.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítésének jogszabályhelye 1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdés III. fordulat (4) bekezdés a.) pont; az I.r. vádlott lakhelye:; személyi igazolvány száma: ; II.r. vádlott állandó lakhelye:; személyi igazolvány száma

A másodfokú eljárásban felmerült 39.000 (harminckilencezer) Ft bűnügyi költségből az I.r. vádlott 20.000 (húszezer) Ft, a III.r. vádlott 19.000 (tizenkilencezer) Ft megfizetésére köteles.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2014. március 28. napján kelt 3.B.5/2014/10. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **I.r.** vádlottat társtettesként elkövetett gazdaság bűntettében (1978. évi IV. törvény 326.§ (1) bekezdés III. fordulat, (4) bekezdés a./ pont, Btk. 20.§ (3) bekezdés), **II.r.** vádlottat társtettesként elkövetett gazdaság bűntettében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont III. fordulat, (4) bekezdés a./ pont, Btk. 13.§ (3) bekezdés), **III.r.** vádlottat társtettesként elkövetett gazdaság bűntettében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont III. fordulat, (4) bekezdés a./ pont, Btk. 13.§ (3) bekezdés).

Ezért az I.r. vádlottat különös visszaesőként 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, II.r. vádlottat 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, a III.r. vádlottat 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Megállapította, hogy **I.r. vádlott** feltételes szabadságra nem bocsátható, illetve beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

I.r., II.r. és III.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az **1. Zrt.** magánfél részére 9.400.591 Ft kártérítés és járulécai megfizetésére, a magánfél ezt meghaladó polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

A vádlottakkal szemben egyetemlegesen 16.699.409 Ft pénzüsszeg erejéig vagyonekobzást rendelt el.

Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész I.r., II.r. és III.r. vádlottak terhére, I.r. vádlott esetében súlyosításért, II.r. és III.r. vádlottak esetében a büntetés végrehajtásának felfüggesztése miatt, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett, továbbá a vádlottakkal szemben az egyetemlegesen alkalmazott

vagyonekhozás miatt, a II.r. és III.r. vádlott tekintetében a vagyonekhozás mellőzése végett jelentett be fellebbezést.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék mindhárom vádlottal szemben egyforma büntetést szabott ki a súlyosító és enyhítő körülmények lényeges különbözősége ellenére.

I.r. vádlott különös visszaeső, így vele szemben a büntetési tételkeret felső határa a felével emelkedik. Az időmúlás lényegesen kisebb súllyal vehető csak figyelembe, a ténybeli beismerése pedig nem értékelhető a javára, mivel a bűnösségére nem terjed ki. Jelen bűncselekményt a korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után, de még büntetése letöltésének megkezdése előtt követte el.

III.r. vádlott büntetett előéletű, a jelen ügyben elbírált cselekményt megelőzően elkövetett bűncselekmények miatt két eljárás hatálya alatt állt, amelyek jogerős elítéléssel végződtek.

Rámutatott, hogy I.r., II.r. és III.r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség jelentős, és figyelemmel kell lenni a cselekmény elkövetési módjának szervezetszerűségére, konspiratív jellegére is.

Mindezek, véleménye szerint az I.r. vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú, míg II.r. és III.r. vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását indokolják, **II.r. vádlott** és **III.r. vádlott** büntetési végrehajtásának felfüggesztésére, személyi körülményeikre figyelemmel nincs lehetőség.

Kifogásolta az ügyészség, hogy a törvényszék a vádlottakkal szemben egyetemlegesen alkalmazott pénzügyi jogszabályt sért.

Az ítéleti tényállás szerint **K.A.** a bűncselekmény elkövetése után 2010. szeptember 6-án Sz.-n 26.200.000 forintot adott át egy reklámszatyorban **I.r. vádlottnak**, akitől 200.000 forintot nyomban visszakapott. Az ítéleti tényállás viszont semmilyen további adatot nem tartalmaz arra nézve, hogy mi lett az I.r. vádlottnál maradt pénz sorsa, azon osztozott-e **I.r. vádlott**, **II.r. vádlott** és **III.r. vádlott**. A tényállásból ezért az következik, hogy a pénz egyedül az I.r. vádlotthoz került, annak további sorsa ismeretlen. Ez pedig azt jelenti, hogy vagyonekhozást is csak **I.r. vádlottal** szemben lehet elrendelni pénzügyi jogszabályt sértően, hiszen a pénz az eljárás során nem került feltalálásra.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.97/2014/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokaira tekintettel fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Rámutatott, hogy a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le a törvényszék, viszont eljárási szabálysértést követett el, amikor a szoros tárgyi összefüggés ellenére **I.r. vádlott**, **II.r. vádlott** és **III.r. vádlott** vonatkozásában az ügyet elkülönítette, valamint **I.r. vádlott** vonatkozásában az ügyet a korábbi eljárási szakban ideiglenesen elkülönítette. A másodfokú felülbírálatot azonban mindezek nem akadályozzák.

Kifejtette, hogy **I.r. vádlott** ténybeli beismerő és társaira nézve is terhelő tartalmú vallomását, amely részletes, életszerű és következetes volt - elvetve annak az eljárás végén, elfogadható indok nélküli megváltoztatását - fogadta el az elsőfokú bíróság a tényállás alapjául, amely vallomás megfelelt a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok tartalmának.

II.r. és **III.r.** vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezést nem terjesztettek elő.

Álláspontja szerint a tényállás részben megalapozatlan, mivel helytelen ténybeli következtetést tartalmaz. Ezért helyesbítésre szorul **K.L.** aktuális tudattartalma (tudati tény) vonatkozásában, hogy nevezett a 2010. augusztus 31-én a délutáni fuvarokkal kapcsolatosan nem feltételezhette alappal, hogy az áru eljut a címzett prágai céghez, ugyanis a délutáni szállítmányok esetében minden ugyanúgy történt, mint a korábbi három szállítmánynál. Ekként a h.-i szállítást követően tisztában volt azzal, hogy ennek az árunak is ugyanaz lesz a sorsa, tehát bűncselekmény elkövetésében vesz részt (13. oldal 4. bekezdés, 16. oldal utolsó bekezdés).

Továbbá **Sz.K.** és **K.L.** tekintetében szintén módosítani kell a tényállást, mivel ők közreműködtek a csalásból származó áru elidegenítésében azzal a magatartásukkal, hogy azt a sértettől az orgazda telephelyére szállították (13. oldal 2. bekezdés).

Ezen túlmenően rámutatott, hogy az ítélet indokolása a törvényi követelményeknek megfelel, részletesen tartalmazza az egyes bizonyítékok mérlegelésének és összevetésének szempontjait, valamint annak eredményét. A ténymegállapítások alapját képező források megjelölésének azonban nem a tényállásban, hanem az ítélet indokolásában van a helye.

Véleménye szerint az ítéleti tényállásból egyértelmű a vádlottak bűnösségére vont közvetkeztetés, a bűncselekmény minősítése helytálló, a hozzáfűzött jogi indokolás szakszerű.

Az alkalmazott joghátrányok tekintetében kifejtette, hogy a törvényszék által kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék, valamennyi vádlott esetében szigorúbb szankció szükséges a büntetési célok eléréséhez.

Mindhárom vádlott vonatkozásában súlyosító körülmény a vagyon elleni bűncselekmény elszaporodottsága, valamint a terhükre rótt bűncselekmény szervezetségében megmutatkozó tárgyi súlya. Az I.r. vádlott büntetett előéletű, különös visszaesőnek minősül, és néhány hónappal végrehajtandó börtönbüntetésre ítéltése után követte el a bűncselekményt, illetve az ő esetében komoly enyhítő körülményként az időmúlást nem lehet figyelembe venni, tekintettel az eljárás során tanúsított időhúzó magatartására. A III.r. vádlott szintén büntetett előéletű, korábban már azonos bűncselekmény miatt felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte a bíróság (végrehajtása utóbb elrendelésre került), valamint ellene folyamatban lévő más büntetőeljárások hatálya alatt követte el a bűncselekményt. A kár részbeni megtérülése pedig a sértett gyors és eredményes fellépésének volt köszönhető.

Rámutatott, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlottakhoz kapcsolódó elkövetési érték 12.313.978 Ft, mely a 38.353.634 Ft és a lefoglalással megtérült 26.039.656 Ft különbözete. Az ítéleti tényállás azt rögzíti, hogy **K.A.-tól** I.r. vádlott vette át a 26.000.000 forintot, a pénz további sorsa viszont ismeretlen, így a vagyonekbevonás is csak I.r. vádlottal szemben rendelhető el, ezen összegnek a megítélt polgári jogi igényvel csökkentett részére.

A bűnügyi költség viseléséről hozott rendelkezés pontosítására is indítványt tett.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék fellebbezésekkel támadott ítéletet változtassa meg akként, hogy

- **I.r.** vádlottat hosszabb tartamú börtönbüntetésre, **II.r.** és **III.r.** vádlottakat börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélje,
- a Btk. 38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján **II.r.** és **III.r.** vádlottak vonatkozásában állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját,

- I.r., II.r., III.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezze az **1. Zrt.** magánfél részére 12.313.978 Ft tőke és az utána járó kamatok megfizetésére, míg az ezt meghaladó polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítsa,
- I.r. vádlottal szemben 13.684.022 Ft erejéig vagyonekbezártást rendeljen el,
- az eljárás során felmerült bünyügyi költségről szóló rendelkezést pontosítsa, és I.r. vádlottat 202.488 Ft, III.r. vádlottat 79.940 Ft, míg I.r., II.r., III.r. vádlottakat egyetemlegesen 6.989 Ft megfizetésére kötelezze.
Egyebekben - a tényállást korrekcióját és a bünteteskiszabási tényezők kiegészítését követően - helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú eljárásban **III.r. vádlott** fellebbezését írásban indokolta, illetve észrevételeit megtette.

Első beadványában előadta, hogy hibázott az elsőfokú eljárásban, amikor lemondott a védekezési jogáról, és nem tett vallomást, mivel akkor kiderült volna ártatlansága. Rámutatott, hogy véleménye szerint kétes bizonyítékokat értékelt a bíróság, amely főként **I.r. vádlott** vallomása - akinek személyiségével, szavahihetőségével, „taktikázásával” kapcsolatban is kifejtette észrevételeit -, illetve **K.A.** és **J.J.** nyilatkozata, a felismertetésre bemutatás, és szembesítés eredménye, de ezek alapján kétséget kizáróan nem bizonyított a bűnössége. Állította, hogy aktívan nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében, nem volt jelen az értékesítéssel kapcsolatos megbeszélésen, a vételár kifizetésénél, határozottan nem ismerték fel az esettel kapcsolatban egyik alkalommal sem, anyagi haszna pedig nem származott az ügyből. Legfeljebb a bűnsegédi magatartás lenne felróható neki amiatt, hogy rossz társaságba keveredett.

Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy nevelt lánya 11 éves, kislánya 2 éves elmúlt, fél éves korábban látta utoljára.

Elsődlegesen indítványozta felmentését, másodlagosan bűnsegédi bűnrészesség megállapítását és a börtönbüntetés mértékének enyhítését, esetleg hosszabb próbaidő meghatározásával.

A második beadványában - részben megismételve a korábban írtakat - **III.r. vádlott** ismételtén részletesen kifejtette álláspontját arról, hogy **I.r. vádlott** vallomása valójában miért nem értékelhető a terhére.

Véleménye szerint **I.r. vádlott** elmeállapotáról más ügyben készített igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzésére lenne szükséges annak megítélése érdekében, hogy képes volt-e egyáltalán - elmeállapota folytán - hiteles vallomást tenni a bűncselekményre vonatkozóan. Fokozottan kérte vizsgálni a másodfokú eljárásban **I.r. vádlott** perelhúzó magatartását, többször megváltoztatott vallomásait, amelyek több ponton ellentétesek a tanúvallomásokkal és egyéb bizonyítékokkal.

Véleménye szerint **I.r. vádlott** nyomozati, részbeni beismerő vallomása nemcsak ellentmondásos, de ellentétes **K.A.** tanúvallomásával és saját, kézzel írott vallomásának tartalmával is. Nyilvánvalóan **I.r. vádlott** tartott az előzetes letartóztatásától, ezért ferdítette el a tényeket, ezért nevezte meg őt és **II.r. vádlottat**, mint akiknek szerepük volt az alumínium ügyletben. Összefoglalta **I.r. vádlott** védekezési álláspontjait, miszerint vallomásai alapján volt rakománykísérő, aztán fedett nyomozó, majd egyik sem, később megint fedett nyomozó. Elfelejtette, hogy mikor mit beszélt, ezért teljesen szavahihetetlennek tartja.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képvisele az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta, és az indítványát annak megfelelően terjesztette elő. Annyiban egészítette ki, hogy az A és B alumínium szállítmányt felcserélte a törvényszék, helyesbítésre szorul az alumínium hulladék lefoglalásának helye, illetve a vádlottak terhére rótt bűncselekmény nyilvánvalóan elírásra került a jogi indokolásban, továbbá észlelte, hogy az I.r. vádlottat 2013. június 3. napján őrizetbe vették, amelyet a beszámításnál figyelembe kell venni.

I.r. vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében részletesen foglalkozott az I.r. vádlott által tett vallomásokkal, amelyek a védekezésének részét képezték, illetve rámutatott arra, hogy az azokban mutatkozó ellentmondások személyiségzavarának tudhatóak be. A szándékossága - amellyel kapcsolatban kifejtette, hogy a tudati oldalra logikai úton lehet következtetni - egyáltalán nem terjedt ki arra, hogy bűncselekmény elkövetésében vesz részt, ő csupán egy 10 cm-es mintát látott, ami a III.r. vádlottól származott és a II.r. vádlott mutatott meg neki. Ténybeli tévedésben volt a tekintetben, hogy illegális hulladékfém értékesítésében működik közre, amiért nem büntethető. Kétséget kizáróan nem bizonyítható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy az I.r. vádlott tisztában lett volna azzal, hogy az áru illegális eredetű, amire a bíróság helytelenül következtetett egyes tényekből.

Elsődlegesen felmentést indítványozott büntethetőséget kizáró okból, illetve ha a tévedés nem állapítható meg, akkor bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában.

A súlyosításra irányuló ügyési indítvány véleménye szerint nem megalapozott bűnösség megállapítása esetén sem, vitatta, hogy eltúlzottan enyhe lenne az elsőfokon kiszabott szankció, ugyanis véleménye szerint a bíróság megfelelően mérlegelte a büntetéskiszabási tényezőket. A védő külön kiemelte az elkövetéstől az elbírálásig eltelt időmúlást, amely csupán részben róható védenre terhére. Hangsúlyozta védenre egészségi állapotát, amelyet a személyi részben rögzített a törvényszék. Súlyos betegségei mellett személyiségzavara a börtöntűró képességére kihatással van, amelyre tekintettel a büntetés mértékének csökkentésére is lehetőséget látott.

II.r. vádlott védőjének álláspontja szerint védenének személyével kapcsolatban ténylegesen terhelő, konkrét bizonyíték nem merült fel, ekként a bizonyítékok nem alapozzák meg, hogy érintett lenne illegális alumínium értékesítésében. Álláspontja szerint kérdések maradtak megválaszolatlanul, köztük **II.r. vádlott** tudattartalma, illetve, hogy az állítólagos **T.A.-val**, vagy bármelyik céggel kapcsolatban állt-e. Kifejtette, hogy a II.r. vádlott tevőlegesen nem vállalt szerepet az ügyben, nem volt közvetítő. Vele kapcsolatban ellentmondóak és minden realitást nélkülöznek a bizonyítékok, úgymint **I.r. vádlott**, **K.A.** és **R.I.** vallomása, valamint utalt a szembesítés eredményére.

Indítványozta, hogy az ítéletábla a II.r. vádlottat bizonyíték hiányában mentse fel, amennyiben viszont megállapíthatónak látja a felelősségét, abban az esetben az időmúlásra és a büntetlen előéletére figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés helybenhagyását kérte.

III.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy védenre nem követett el bűncselekményt. Nem tett vallomást az eljárás során, csupán a szembesítésen mondta el,

hogy egy szlovák személy működött közre az ügyben, azonban véleménye szerint a személyi bizonyítékok, illetve a települések távolsága, a híváslisták és cellainformációk nem bizonyítják, hogy szándékosan bűncselekmény elkövetésében vett részt. Elsődleges indítványa bűncselekmény hiányában felmentésre, másodlagosan az elsőfokú döntés helybenhagyására és az ügyészi fellebbezés elutasítására irányult a jelentős időmúlásra és a kár részbeni megtérülésére tekintettel.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta, miszerint nem követte el a bűncselekményt, az módjában sem állt volna. Vitatta a tanúvallomások tartalmát, ő csak egy mintát látott, az események közelében sem volt, pénzt pedig nem kapott **K.A.-tól**, akit nem is ismer.

II.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nem követett el bűncselekményt.

III.r. vádlott fenntartotta a fellebbezésében írtakat, továbbá a büntetést súlyosnak tartotta és nem értett egyet az egyetemleges fizetési kötelezettségével sem.

A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Több relatív eljárási hibát észlelt a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség B.3927/2010/22-I. számú vádiratában hét terhelt ellen emelt vádat csalás büntette és más bűncselekmények miatt. Kijelölés folytán az elsőfokú eljárás a Tatabányai Törvényszéken indult 3.B.171/2012. szám alatt.

2012. június 6-i első tárgyalási napon (9. számú jegyzőkönyv), az elsőfokú bíróság az ügyet ideiglenesen elkülönítette **I.r. vádlott** vonatkozásában, ami nem felel meg az eljárási törvény rendelkezéseinek, majd 2013. január 16. napján újra már a jelenlétében folytatta az eljárást (58. számú jegyzőkönyv). **I.r. vádlott** hivatkozása szerint nem kapott vádiratot, ezért azt a bíróság részére pótolta, illetve az ügyész is ismertette a vádat **I.r. vádlott** és **III.r. vádlottra** nézve.

A tárgyalási szak végén, 2014. január 8. napján pedig a védői perbeszéd megrendezésére elnapolt tárgyaláson (105. számú jegyzőkönyv) a jelen felülbírálat tárgyát képező ítéletben érintett terhelt vonatkozásában a szoros tárgyi összefüggés ellenére elkülönítésre került az ügy.

Ezt követően 3.B.5/2014. szám alatt **I.r. vádlott**, **II.r. vádlott** és **III.r. vádlott** vonatkozásában előről kezdte az elsőfokú bíróság az eljárást. A 2014. március 28. napján tartott tárgyaláson **II.r. vádlott** nem jelent meg, védőjén keresztül úgy nyilatkozott, hogy a bíróság távollétében folytassa le a tárgyalást. A törvényszék ezt engedélyezte, azonban az engedélyezést nem előzte meg a Be. 279.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatás - a tárgyalás távollétében megtartható, ha előzetesen bejelenti, hogy azon nem kíván részt venni -, ennek megfelelően az arra adható válasz jegyzőkönyvezése sem.

A fentiekben említettek - ahogy az ügyészség is hivatkozott rá - kétségtelenül a másodfokú eljárásban már nem orvosolható relatív eljárási szabálysértések, ekként az ítélet érdemi

felülbírálatát nem akadályozzák, együttesen sem vezetnek a Be. 375. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezési ok megállapításához.

A bizonyítási eljárást egyebekben törvényesen folytatta le az elsőfokú bíróság. Kihallgatta a vádlottakat, e mellett - ügyészi indítványra, amelyet a jelen lévő terheltek, illetve a védők sem kifogásoltak -, felolvasta a tanúknak (**1. tanú, 2. tanú, 3. tanú, 4. tanú, 5. tanú, R.I., K.A., 6. tanú, 7. tanú, 8. tanú, 9. tanú, 10. tanú, 11. tanú, J.J., 12. tanú, 13. tanú, 14. tanú**) a nyomozati, illetve a korábbi tárgyalásokon tett vallomását, továbbá tárgyalás anyagává tette ismertetés útján a lényeges okirati bizonyítékokat.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy a bizonyítékokat teljes körűen feltárta az elsőfokú bíróság, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot miért vett figyelembe, az ellentétek feloldását megkísérelte. Indokolási kötelezettségét elfogadhatóan teljesítette, annak ellenére, hogy a Be. 258.§ (3) bekezdés c./ és d./ pontját több helyen figyelmen kívül hagyta - amely ítéletszerkesztési hiba azzal együtt, hogy monogrammal jelölt meg számos személyt, illetve értelemzavaró az elkülönített ügyben terheltként szereplő személyek rendbeliségének feltüntetése -, és a megállapított tényállás tartalmaz olyan szövegrészeket, amelyeknek a bizonyítékok számbavételénél és értékelésénél lenne a helye.

Megindokolta azt is az elsőfokú bíróság, hogy **I.r. vádlott** bizonyítási indítványait miért utasította el, amellyel az ítéletábra mindenben egyetértett. Gyakorlatilag a másodfokú eljárásban is ugyanezen indítványait ismételte meg, de az ismételt indítványok továbbra sem alaposak. **I.r.** vádlottra igazságügyi pszichiáter és orvos szakértői vélemény beszerzése megtörtént (ISZKI Budapesti Intézet Osz:388/2013. számú, 2013. november 13-án kelt véleménye), és sor került a NAV megkeresésére is. Az Igazgatóság 2013. július 26. napján érkezett válaszában leírta, hogy operatív minőségben nem állt kapcsolatban vele az Igazgatóság, semmilyen tevékenység elvégzésével nem bízta meg.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége nem szenved logikai hibában. Részletesen elemezte elsősorban **I.r. vádlott** védekezését, miután **II.r.** és **III.r. vádlott** tagadásban voltak az eljárásban. Alaposan indokolta, hogy mely vallomásokat fogadott el.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az **I.r** vádlott a gyanúsított kihallgatása során részletesen elmondta a történeteket. Előadta, hogy a **II.r.** és **III.r.** vádlottaktól kapott megbízást a kábelek eladására. Őt a **III.r** vádlott hívta fel telefonon, a mintát a **II.r** vádlott adta. A vádlott-társai szándékegységben léptek fel, ezt a vallomását mintegy alátámasztja az is - amire a védő is hivatkozott -, hogy megmutatta **I.r. vádlott** a **II.r.** és a **III.r.** vádlott lakóhelyét.

Ezért nem megalapozott az a védekezése az **I.r** vádlottnak, amire a másodfokú eljárásban hivatkozott, hogy őt csak **K.A.** tanúvallomása alapján ítéleték el, mert a tanú vallomása mellett a törvényszék a további bizonyítékokat is felsorakoztatta amelyek **I.r. vádlott** bűnössége irányába mutattak.

Az elsőfokú bíróság értékelte **K.A.** nyilatkozatai mellett **R.I.** tanú vallomásait is, akik az I.r. vádlottal lényegében egybehangzóan számoltak be a történetekről. Helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy ezek a vallomások egyezők a **I.r. vádlott** által a nyomozás során elmondottakkal, továbbá összhangban voltak **1. tanú** vallomásával is amit J.J.tanúvallomása is megerősített, aki elmondta, hogy ő vitte az I.r. vádlottat H.-ra.

K.A. illetve **R.I.** vallomásai tartalmazzák, hogyan ismerkedtek meg az I.r. vádlottal, aki V. típusú gépjárművel közlekedett, ezt egyéb az I.r. vádlott is elismerte. Elmondták a tanúk, hogy gyorsbeszédű volt **I.r. vádlott**, amit az elsőfokú bíróság is rögzített az ítéletében, illetve erről a másodfokú bíróság is meggyőződhetett. Ezzel szemben a tárgyaláson **I.r. vádlott** tagadta, hogy beszélt volna R.I.-vel, holott a tanú által elmondottakból nyilvánvaló, hogy valóban látta az I.r. vádlottat, őt felismerte a tárgyaláson.

K.A. előadta, hogy neki **R.I.** hozta a mintát, aki ezzel egyezően tett vallomást azzal, hogy a mintadarabot egy Volvos furcsán beszélő embertől kapta.

I.r. vádlott hivatkozott arra, hogy anyagi haszna nem származott a cselekményből. A nyomozás során viszont akként nyilatkozott, hogy 18 millió forintot adott át részére **K.A.**, ezáltal is saját magával került ellentmondásba. Az elsőfokú bíróság ezen vallomást is értékelte, miszerint 18 millió vagy 18 millió + 3 millió forint került átadásra, esetleg a 21.200.000 forint.

Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy miért **K.A.** vallomását fogadta el, amely e vonatkozásban is összhangban állt az elkülönített eljárásban **E.J.** terhelt vallomásával is. Mindannyiban elmondták, hogy az áru leszállításra kerül, az eladók pedig folyamatosan érdeklődtek, hogy mikor kerül sor a fizetésre. Ekként a két vallomás alapján nyilvánvalóan, hogy az eladók minél előbb szerettek volna pénz látni az értékesített alumíniumból, amire mondta azt **K.A.**, hogy ezt követő pár napra vitte el személyesen nejlonszatyorban a pénzt. A nejlonszatyorra és a pénz nagyságára nézve egyező volt a vallomása az I.r. vádlottéval.

Összességében tehát több oldalról felmerülő részletek egyezőséget mutattak a vallomásokban (ki kivel és hol találkozott, milyen gépjárművekkel közlekedtek, hogy történtek a telefonos egyeztetések). Ezeket is megfelelően értékelte tehát az elsőfokú bíróság, és egybevetette a fényképről történő felismerésre bemutatások eredményével. A tárgyaláson meghallgatta a felismerést végző **9.rendőr** tanút, aki alátámasztotta a felismerés eredményét és elmondta, hogy milyen körülmények között került erre sor.

I.r. vádlott tárgyalási védekezése ellentétben áll a nyomozati vallomásával, amelyben próbálta vádlott-társait illetve saját magát is menteni. A kifejtettek alapján azonban az elsőfokú bíróság kellő alappal vette figyelembe az I.r. vádlott nyomozás során tett vallomását, amelyben terhelő vallomást tett a II.r. és III.r. vádlottra, akiket a nyomozás során további tanúk is felismertek a H.-n való lerakodás során, így a helyszínen voltak.

Ekként az elsőfokú bíróság helytálló következtetésének megfelelően **II.r.** illetőleg **III.r. vádlott** védői által felhozottak ellenére alappal állapítható meg az ítéletábra álláspontja szerint, hogy a II.r. és III.r. vádlottak részt vettek a h.-i lerakodásnál, és cselekvőségük egyértelműen kitűnik a rendelkezésre álló, és az első fokú bíróság által helyesen mérlegelt bizonyítékokból.

III.r. vádlott fellebbezésének indokolásában rámutatott, hogy **I.r. vádlott** vallomásai miként változtak az eljárás során - volt rakománykísérő, aztán fedett nyomozó, majd egyik sem, később megint ismételten fedett nyomozó -, amelyet oly mértékben kifogásolt, hogy álláspontja szerint igazságügyi elmeorvos szakértő bevonására lenne szükség.

Az elsőfokú eljárás során már felmerült, hogy **I.r. vádlott** beszámítási képessége korlátozott-e. Erre nézve a bíróság szakértőt rendelt ki, és a szakértői véleményt a tárgyalás anyagává tette. Ennek alapján helyesen vont le következtetést arra, hogy nincsen olyan tényező, amely az I.r. vádlott beszámítási képességét korlátozná, ami miatt a III. r. vádlott hivatkozása alaptalan.

A törvényszék - összefoglalóan tehát - helytállóan következtetett arra a felsorolt tényekből, hogy **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak az 1. Zrt-től eltulajdonított 3 kamion alumíniumhuzalra kerestek vevőt és kötöttek ügyletet, ekként 67.457 kg 38.353.634 Ft értékű szállítmány elidegenítésében működtek közre. A lerakodásnál - az értékesítést bonyolító közvetítőként - I.r., II.r., III.r. vádlottak is jelen voltak.

Helyesen állapította meg, hogy az adott mennyiségű késztermék **II.r.** és **III.r.** vádlottak birtokába került, akik **I.r.** vádlottat keresték meg, hogy az áruba bocsátásban működjön közre, illetve azt is, hogy az illegális árúra felvásárló felkutatása, majd a szóbeli szerződés megkötése, ezt követően az átadás-átvétele **E.J.** h.-i hulladék lerakodójában miként történt, amit a vételár kiegyenlítése követett.

Nyilvánvalóan az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tudattartamát is elemezte, és indokolta hogy miért tudtak arról, hogy ez a több kamionnyi áru illegális eredetű, csalásból vagy más vagyon elleni bűncselekmény elkövetéséből származnak, ezért a tévedésre hivatkozó védelmi indítványok alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság mérlegelése teljes egészében logikai hibáktól mentes. Így az ezzel kapcsolatos védelmi hivatkozások lényegében az elsőfokú bíróság mérlegelését támadták, a bizonyítékok újraértékelésére irányultak, amelyre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Helyesen hivatkozott az ügyészség arra, hogy a másodfokú eljárásban a mérlegelés nem támadható, az elsőfokú bíróság az erre vonatkozó kötelezettségét a törvényes keretek között elvégezte. Ekként a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt a bizonyítás anyagának megfelelő, ugyanakkor a fellebbviteli főügyészségi indítványa helytálló a tényállás korrekciója tekintetében.

A tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalmára figyelemmel az ítélet tábla helyesbíti - a korábbi ítéletben (Győri Ítélet tábla Bf.42/2014/6. szám) is írt pontosításokkal - tehát, az ítélet 11. oldalán az A és B szállítmány tekintetében felcserélésre került a járművekkel szállított mennyiség, illetve azok értéke. Helyesen 2010. augusztus 27-én az ...vontató pótkocsival 23.294 kg, a ...vontató pótkocsival 20.927 kg huzalt fuvaroztak.

Az alumínium hulladék lefoglalására az 2. Kft. ...szám alatti telephelyén került sor.

Ezen túlmenően az ítélet tábla mellőzi a történeti tényállásból a ténymegállapítások alapját képező források megjelölését, illetőleg a bizonyítékok értékelésére vonatkozó részeket, amelyek az indokoláshoz, a bizonyítékok mérlegeléséhez tartoznak. Kifogásolható, hogy számos helyen adott személy, személyek nevének monogramja olvasható, ez értelmezési problémát jelent.

Mellőzi a tényállásból a 13. oldal 4. bekezdését, mert az a jelen ügy tárgyát nem képező cselekményre elemzi az elkülönített ügyben volt vádlottak tudattartamát.

A 14. oldal 6 bekezdése után, ahol az szerepel, hogy az eddigieket összegezve I.r. vádlott a vád tárgyát képező árubeszerzés során milyen szabályokat szegett meg, az a személy nem a **I.r. vádlott**, hanem **E.J.** az elkülönített ügyben érintett terhelt.

A 19. oldal utolsó bekezdése bizonyíték mérlegelés, ezért ezt a bekezdést az ítélet tábla mellőzi azzal, hogy az indokoláshoz tartozik.

A fenti pontosításokkal a tényállás megalapozott, és irányadó volt a másodfokú eljárásban is, amelyből helytállóan következtetett a törvényszék a vádlottak bűnösségére.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az elbíráláskor hatályos, a II.r. és III.r. terheltekre nézve a feltételes szabadságra bocsátás szabályaira tekintettel kedvezőbb elbírálást jelentő, 2012. évi C. törvényt (Btk.), és ugyancsak helyesen alkalmazta az I.r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvényt (rég Btk.) rendelkezéseit.

A vádlottak terhére megállapított bűncselekmény minősítése is törvényes. Az orgazdaság büntetvényének törvényi tényállási elemei megvalósultak, a törvényszék jogi indokolásával egyetértett az ítélet tábla. A vádlottak a bűncselekményből származó dolgot megszerezték, és szándékosan, társtettesként részt vettek az elidegenítésben haszonszerzés érdekében.

I.r. vádlott esetében a bűncselekmény megnevezése nem volt pontos, hiszen az 1978. évi IV. törvény 326.§ (1) bekezdésének egy mondata van, így a III. mondatra történő utalás nyilvánvaló elírás, az helyesen III. fordulat. Ezt pontosította az ítélet tábla a rendelkező részben.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság. További súlyosító körülmény, hogy az I.r. és a III.r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt állt a bűncselekmény elkövetésekor. A különös visszaesői minőséget súlyosító körülményként nem értékelte az ítélet tábla tekintettel arra, hogy az I.r. vádlott tekintetében a régi Btk. 97.§-ára figyelemmel került sor a büntetés kiszabására, mint különös visszaesővel szemben, ami emelt büntetési tételt jelent, így különös visszaesői minőség, mint súlyosító körülmény figyelembevétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a büntetések kiszabásakor figyelemmel volt az elkülönített eljárásban hozott ítéletben kiszabott büntetésekre, amelyektől az ítélőtábla sem tudott eltekinteni, figyelemmel az eljárás egységességére, az elkövetett cselekmények összefüggéseire, az egyes vádlottakkal kapcsolatban felmerült büntetéskiszabási tényezőkre, amelyeket lényegében megfelelően értékelt az elsőfokú bíróság. A törvényszék a joghátrányok meghatározásán keresztül próbálta a belső arányosságot megteremteni.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság mindhárom terhelt esetében ugyanazt a büntetést szabta ki, ezzel azonban az ítélőtábla nem értett egyet. **I.r. vádlott** jogerős szabadságvesztés büntetésre ítélese után, a büntetés megkezdése előtt különös visszaesőként követte el a bűncselekményt, míg **III.r. vádlott**at korábban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték, szintén büntetőeljárások hatálya alatt állt. Ugyanakkor **II.r. vádlott** büntetlen előéletű, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát, figyelemmel a fokozatosság elvére is, az ítélőtábla enyhítette az első fokú bíróság által helyesen meghatározott próbaidőt nem érintve. Kétségtelen tény, hogy az ügyészségnek a súlyosításra irányuló fellebbezés nem volt minden alapot nélkülöző, azonban az ítélőtábla figyelemmel volt a védők által helyesen hivatkozott jelentős időmúlásra - 2010. évben történt a bűncselekmény elkövetése -, így mivel az eljárás elhúzódása csupán részben vezethető vissza az I.r. vádlott magatartására, részben a hatóságoknak is szerepe volt benne, nem látott okot további súlyosításra az ítélőtábla.

A **III.r. vádlott** tekintetében, figyelemmel a már említett előéletére és arra, hogy büntetőeljárások hatálya alatt állt a bűncselekmény elkövetésekor, az ítélőtábla felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására nem látott okot. Nincs ugyanis olyan személyi körülmény, amely indokolná a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését, ezért az ítélőtábla ezt a rendelkezést mellőzte.

Egyetértett az ítélőtábla az ügyészséggel abban, hogy miután a büntetett előéletű **III.r. vádlott** azóta is követett el bűncselekményeket, ezért méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért közügyektől eltiltást is alkalmazott mellékbüntetésként a másodfokú bíróság vele szemben a Btk. 61-62.§ alapján.

Megállapította továbbá az ítélőtábla a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38.§ (1) bekezdése alapján a **II.r.** - a szabadságvesztés végrehajtása esetén - és **III.r. vádlott** vonatkozásában.

I.r. vádlott által őrizetben, illetve előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a kiszabott szabadságvesztésbe nem volt pontos. Elfogatóparancs alapján 2013. július 3. napján őrizetbe vették és még ugyanaznap az előzetes letartóztatását elrendelte az elsőfokú bíróság, ezért ezt az időpontot is beszámította az ítélőtábla a kiszabott szabadságvesztésbe az 1978. évi IV. Tv. 99. § (1) bekezdése szerint.

A magánfél részére fizetendő kártérítés összegét a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/2012/105. számú ítéletének másodfokú felülbírálatakor a Győri Ítélőtábla által meghozott Bf.42/2014/6. számú ítéletében foglaltak alapján állapította meg a másodfokú

bíróság akként, hogy ez esetben is a kamionokon szállított áruk értékéből levonásra került a megtérült összeg. Ennek egyetemleges megfizetésére köteles **E.J.**, illetőleg a bűncselekményben közreműködő **I.r., II.r., III.r. vádlott**, a Ptk.339.§ és a Be.335.§ alapján.

A polgári jogi igényhez, a megítélt kártérítés összegéhez képest illeték megfizetésére is kötelezte a Győri Ítéltábla a Bf.42/2014/6. számú ítéletében **E.J.-t**, amelynek egyetemleges megfizetésére kötelesek az I.r., II.r. és III.r. vádlott. Az I.r. vádlott esetében figyelemmel a ténybeli beismerésre lehetőséget látott az ítéltábla az Illetéktörvény 58. § (1) bekezdés c.) pontja alapján mérsékelt illeték alkalmazására az öt terhelő összeg tekintetében.

A vagyonelkobzás tekintetében egyetértett az ítéltábla az ügyészség álláspontjával. A Kúria 95. BK véleménye szerint, ahogy az elsőfokú bíróság is írta az indokolásában, nincs helye egyetemleges vagyonelkobzásnak, ezért az I.r. vádlottal szemben indokolt vagyonelkobzás elrendelése arra az összegre, amelyet az irányadó tényállás szerint ő vett át, és nem térül meg a sértett részére, az 1978. évi IV. tv. 77./B. § (1) bekezdés a./ pontja szerint.

A bűnügyi költség összegének megállapításában valóban tévedett az elsőfokú bíróság, ahogy arra szintén helytállóan utalt az ügyészség. A tárgyalásokon hozott költségmegállapító végzések és a költségjegyzék alapján - figyelemmel a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/012/105. számú ítéletét megváltoztató, a Győri Ítéltábla Bf.42/2014/6. számú ítéletében írtakra e járulékos rendelkezés tekintetében - állapította meg az ítéltábla az I.r. és II.r. vádlottat külön-külön, illetve I.r., II.r., III.r. vádlottat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költséget aszerint, hogy az elkülönítésre is figyelemmel melyik terhelthez, milyen arányban köthetőek adott összegek.

Az ítéltábla a Be. 117.§ (1) bekezdés, 258.§ (2) bekezdés b./ pont, (4) bekezdés alapján feltüntette I.r. és II.r. vádlottak személyi igazolványának számát, illetve az általuk bemutatott lakcímet igazoló hatósági igazolvány alapján a lakóhelyüket.

Mindezek alapján az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét **I.r., II.r. és III.r. vádlottak** vonatkozásában a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők közreműködése folytán felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§-án alapul a Be. 338.§ (1), (3) bekezdésére figyelemmel.

Győr, 2015. január 28. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 3.B.5/2014/10. számú ítélete **I.r., II.r., III.r.** vádlottak vonatkozásában 2015. január 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható a II.r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés kivételével.

Győr, 2015. január 28. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: